

РЕШЕНИЕ

№ 3396

гр. София, 25.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 28.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8039** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на С. Х. Т.-С., срещу заповед № РНД19-РА50-1/31.01.2019г., издадена от главния архитект на район „Н.“, Столична община, с която е допуснато да се изработи проект за изменение на действащия подробен устройствен план /ПУП – изменение на план за план за регулация за УПИ V-114 и УПИ VI-113, кв.854, м.“Триъгълника, район „Н.“-Столична община; да се изработи проект за изменение на ПУП-изменение на план за застрояване за нов УПИ V-113,114, кв.854, м.“Триъгълника“, район „Н.“-СО и да се изработи проект за работен устройствен план в обхват за нов УПИ V-113,114, УПИ IV-115 и УПИ III-116, кв.854, м.“Триъгълника“, район „Н.“-СО.

Твърди се, че заповедта е нищожна като постановена от некомпетентен орган по смисъла на чл.129, ал.2 от ЗУТ и се иска нейното прогласяване. Алтернативно се оспорва като незаконосъобразна, издадена в нарушение на административно производствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Претендират се разноски.

Ответникът – Главен архитект на район „Н.“, Столична община, редовно призован не изпраща представите. В съпроводителното писмо към административната преписка изразява становище за недопустимост на оспорването, поради липса на правен интерес.

Заинтересованите лица Е. Г. Ш.-Р., О. Г. Ш., Х. К. К., К. Е. П., Е. Е. П. и М. Б.

П. – редовно призовани, не се явяват, не изпращат представители не изразяват становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Оспорващата се легитимира като собственик на УПИ IV-115, кв.854, м.“Триъгълника“, район „Н.“-СО, с административен адрес [населено място], [улица], за което е приложен Нотариален акт № 141, том V, дело № 921/1982г.

Със заявления № РНД18-ГР00-33/01.10.2018г. и № РНД18-ГР00-33/2/29.11.2018г, заинтересованите лица, легитимиращи се като собственици на УПИ V-114, УПИ VI-113 са поискали разрешаване изработването на проект за ПУП-изменение на план за регулация и застрояване в обхвата на изброените имоти. Към заявлението са приложени доказателства за собственост, удостоверения за наследници, скици на имотите , комбинирана скица, предварителен договор по чл.15, ал.3 от ЗУТ и мотивирано предложение за ПУП-ИПРЗ.

Въз основа на горното е издадена оспорваната в настоящото производство заповед, с която е допуснато да се изработи проект за изменение на действащия подробен устройствен план ПРЗ и е допуснато изработването на РУП, в обхват за нов УПИ V-113,114, УПИ IV-115 и УПИ III-116.

В хода на събиране на доказателства е назначена и изготвена съдебно-техническа експертиза, приета от съда и оспорена от страните. От заключението на вещото лице се установи, че предложението за изменение на ПРЗ засяга само УПИ V-114 и VI-113, от които се образува нов УПИ V-114,113, в който се предвижда една нова сграда, разположена свързано с бъдещото застрояване в имота на оспорващата, в съответствие с действащия план от 1992г. с проекта не се променя предназначението, характера и начина на застрояване нито на новия УПИ, нито УПИ IV-115. Също така не се засягат регулационните граници на имота на С. като характерът и начина на застрояване се предвижда да остане същия, което е в съответствие с предвиденото по действащия план от 1992г., по който се предвижда свързано 5-етажно застрояване и в трите имота. вещото лице е изследвало територията по ОУП и е достигнало до извода, че тя попада в устройствена зона „Жс“-жилищна зона с преобладаващо средноетажно застрояване, с устройствени параметри – кота корниз-макс.15м. за жилищни сгради и 20м. за обществени; макс.плътност-50%; макс.Кинт-2,5; минимална озеленена площ-35%. Според експерта, в графичната част на мотивираното предложение не се установява намалени отстояния между имота на оспорващата и имотите, предмет на плана като този въпрос е доразвит в допълнително изготвена СТЕ, също неоспорена от страните. От него се установява, че разстоянията са нарушени към момента, но не от предвижданията на разрешения със заповедта плат, а от поради разположението на сградите в имота на оспорващата, които са на разстояние, което е под минимално предвиденото.

тъй като сградите в имота на оспорващата страна са разположени на разстояние

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, тъй като оспорващата е заинтересовано лице по смисъла на чл. 131, ал.2, т. 2 ЗУТ като този въпрос е изяснен както с Определение № 11843/23.09.2020г., така и от изготвените по делото заключения по двете

експертизи. Съгласно чл. 131 ЗУТ заинтересувани лица в производството по одобряване на подробните устройствени планове и на техните изменения са собствениците, носителите на ограничени вещни права и концесионерите според данните от имотния регистър, а до неговото въвеждане - по данни от кадастралния регистър, когато недвижимите имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на плана. В алинея две от посочената разпоредба е предвидено, че непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план недвижими имоти са: 1. имотите - предмет на самия план; 2. съседните имоти, когато се включват в свързано застрояване и/или се предвижда промяна в застрояването им; 3. съседните имоти, включително имотите през улица, когато се допускат намалени разстояния; 4. съседните имоти, когато се променя предназначението на имота - предмет на плана; 5. имотите, за които с предвижданията на плана се въвеждат ограничения в режима на застрояване и ползване. В конкретния случай, от двете СТЕ се установява, че с предвижданията на одобрения ПУП-ИПРЗ се променя характера на застрояването, което от нискоетажно става средноетажно. Т.е., налице е хипотезата на чл. 131, ал.2, т.2 ЗУТ, тъй като жалбоподателят е собственик на имот, съседен на имота, засегнат от одобрения ПУП.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – главният архитект на Столична община-район Н., съгласно делегираните му правомощия по ЗУТ със заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г. на кмета на Столична община /служебно известна на съда/. Със заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г., кметът на СО е предоставил свои функции по ЗУТ на гл.архитекти на райони в СО, вкл. да одобряват изменения на ПУП и работни устройствени планове в обхват до три квартала /т.б.8 и т.б.9/. Упълномощаването е валидно предвид разпоредбата на §1, ал.3 ДР на ЗУТ.

Процесната заповед е издадена и в предписаната от закона писмена форма, съгласно предвиденото в разпоредбата на чл. 129, ал. 2 от ЗУТ, както и съдържа необходимите реквизити - наименованието на органа, който я издава, фактически и правни основания за издаването ѝ, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на издалото я лице.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са пречили правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание. Противно на твърденията на твърденията в жалбата, не са нарушени императивните изисквания на чл.35 от АПК, още повече в оспорването на са наведени конкретни оплаквания..

Заповедта е издадена при липса на противоречие с материалноправните разпоредби.

Изложеното в мотивите на оспорената заповед и установени по делото фактически обстоятелства осъществяват приложеното от органа основание за одобряване на проекта за ИПР, а именно чл. 15, ал. 1, изр. 2, вр. чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ. Според чл. 15 от ЗУТ урегулираните веднъж поземлени имоти не подлежат на последващо урегулиране освен в предвидените в този закон случаи, като границите на

урегулирани поземлени имоти могат да се променят с план за регулация само със съгласието на собствениците им, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи. Съгласно чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, освен на основание по ал. 1, и когато: има съгласие на всички собственици на имоти по чл. 131, ал. 2, т. 1, както и на носителите на ограничени вещни права върху тях, и на концесионерите. Съгласно чл. 135 ал. 1 от ЗУТ лицата по чл. 131 могат да правят искания за изменение на устройствените планове с писмено заявление до кмета на общината, а съгласно ал. 2 на разпоредбата, когато искането е за изменение на подробен устройствен план, към заявлението се прилага скица с предложение за изменението му. Това е предварителна процедура, при която се разрешава изработването на проект за ПУП, дори не е необходимо да е посочено основанията за исканото изменение по чл. 134 от ЗУТ. В конкретния случай е направено искане по чл. 135 ал. 1 с представено мотивирано предложение като преценката е за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място. При наличие на тези предпоставки следва да се издаде положителен акт. След изготвяне на проекта за изменение, в следствие на положителна заповед, с която се разрешава това, изготвеният проект следва да се одобри от кмета на СО, в случая по възложените му функции от главния архитект на СО-район Н..

Между страните не се спори, че процесното изменение е иницирано от собственици на поземлен имот УПИ V-114 и УПИ VI-113, които доказват собствеността си с приложените към заявленията нотариални актове и удостоверения за наследници. Не се спори и че изменението, за което се иска одобрение, касае обединяването на тези два имота в един нов УПИ V-113,114 като се иска одобрение на застроителната част от имота, която да бъде променена. Т.е. в регулационно отношение, се предвижда обединяването на два имота в един, като се премахва вътрешната граница между имотите, без да се засягат външните граници на двата имота. Що се касае до застроителната част, с нея се предвижда една нова сграда, разположена свързано с бъдещото застрояване в имота на оспорващата, в съответствие с действащия план от 1992г., без промяна на характера и начина на застрояване, без нарушаване на изискуемите отстояния. До тези изводи съдът достига като съобразява приетите по делото експертизи, които кредитира като безпристрастно и компетентно изготвени, отговарящи правдиво а поставените въпроси. Освен това съгласно разпоредбата на чл. 114 ЗУТ, конкретното разположение на строежите и начинът на застрояване на поземлените имоти, урегулирани с плановете по този раздел, се определят с работен устройствен план, когато изработването му е задължително; с виза за проектиране по чл. 140, ал. 3 - 5; с инвестиционния проект в съответствие с действащия подробен устройствен план - в останалите случаи, а разположението на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура се определя с инвестиционния проект. Т.е., ПУП предвижда единствено вида и характера на предвиденото за имота застрояване, а самото разположение, съответно отстоянията на сградите, се предвиждат с друг акт, който обаче не може да бъде изследван в настоящето производство.

Предвид изложеното, съдът приема, че оспорената заповед е издадена в съответствие с процесуалните и материални разпоредби, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд -
София-град, 28-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Х. Т.-С., срещу заповед № РНД19-РА50-1/31.01.2019г., издадена от главния архитект на район „Н.“, Столична община.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от връчване на съобщението за изготвянето му
Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: